

Motion till riksdagen 2011/12:A264

av **Robert Halef (KD)**

Förlängd provanställning för minskad ungdomsarbetslöshet

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att förutsättningarna för att göra det enklare att anställa, genom en förlängning av den längsta möjliga tiden för provanställning från sex till tolv månader, bör ses över.

Motivering

Under det andra kvartalet av 2011 var drygt 190 000 ungdomar i åldern 15–24 år arbetslösa. Det motsvarar en relativ arbetslöshet på 27 procent, ej säsongjusterat, och inkluderar studenter som söker arbete samtidigt som de studerar. Sverige har en ungdomsarbetslöshet som ligger över snittet för EU i och med detta. Ungdomsarbetslösheten var hög även under den senaste högkonjunkturen, och beror alltså inte bara på att det är lågkonjunktur. Att unga inte får jobb i samma utsträckning som äldre beror bland annat på för korta provanställningar, för höga arbetsgivaravgifter och på turordningsreglerna i LAS.

Företag försöker komma runt tillsvidareanställningar via projektanställningar och andra lösningar för att undvika alltför kostsamma anställningar när verksamheten är sårbar och behöver ekonomiska muskler för andra investeringar.

Arbetet mot ungdomsarbetslösheten måste bedrivas på bred front. Åtgärder på utbildningsområdet är grundläggande. Särskilda arbetsmarknadsåtgärder riktade mot unga är också nödvändiga. Kristdemokraterna vill därutöver genom generella åtgärder göra det enklare och billigare att anställa genom successivt sänkta arbetsgivaravgifter, framförallt för mindre företag. Det skulle ha stor betydelse för företags möjligheter och intresse att anställa, inte minst när det gäller unga.

Fel! Okänt namn på

Också när det gäller regelverket finns möjliga förändringar som skulle utgöra viktiga bidrag till arbetet mot ungdomsarbetslösheten. En möjlighet till en förlängd provanställningstid skulle kunna innebära en rejäl förbättring att få ett jobberbjudande för grupper som normalt sett inte står arbetsmarknaden nära.

En översyn bör därför göras i syfte att förlänga den längsta möjliga provanställningstiden från 6 till 12 månader för att fler, ofta unga, i ett tidigare skede ska få bättre möjligheter till en tillsvidareanställning. I många fall är dagens prøvotid på sex månader tillräcklig för att avgöra en arbetstagares lämplighet för ett jobb. Men det finns också situationer då det inte är tillräckligt. Det kan till exempel handla om försäljning av mer komplexa produkter med lång tid mellan första kontrakt och slutlig affär, eller ett arbete med större säsongsvariationer. Även frågan om vissa personliga egenskaper hos arbetstagaren, eller att denne varit frånvarande från arbetet under prøvotiden, kan motivera en längre prøvotid än dagens sex månader.

Det kan också finnas problem för snabbväxande företag med dagens regler. Om företag ska anställa många under en kort period kan det vara svårt att göra en tillräcklig bedömning av alla provanställda. Det torde också för en arbetssökande i allmänhet framstå som mer attraktivt om fler provanställningar blev tillgängliga i förhållande till antalet visstidsanställningar, eftersom provanställningarna normalt leder till ett fast jobb. Mycket talar för att en förlängd provanställningstid skulle ge relativt små, men ändå positiva effekter på sysselsättning och arbetslöshet.

Vi är alla överens om att trygghet på arbetsmarknaden är bra för alla parter – men vi kan inte bygga en modern arbetsmarknad på en skatte- och lagutformning som i huvudsak är skapad för en industriell arbetsmiljö och en of-fentlig sektor med få, stora arbetsgivare.

Detta bör ges regeringen till känna.

Stockholm den 29 september 2011

Robert Halef (KD)